

Ψυχοσάββατον, ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ,ΑΝΤΙΦΩΝΑ, Αντίφωνον α΄,Ήχος β' ό α΄ χορός Στίχ. α΄. Ἀγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.
ό β΄χορόςΣτίχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...
ό α΄ χορός Στίχ. γ΄. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β,ό β΄χορόςΣτίχ. α΄.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.
ό α΄ χορός, Στίχ. β΄. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός...

ό β΄χορός, Στίχ. γ΄. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν, ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηράν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός...

ό α΄ χορός... Δόξα Πατρὶ...**ό β΄ χορός,** Καὶ νῦν...**Ο** μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος του Θεοῦ, ...

Ἀντίφωνον γ' ό α΄ χορός Στίχ.α΄.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε καὶ τὸ μνημόσουνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ό β΄χορός,Στίχ.β΄. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν, ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται. Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν,...

ΕΙΣΟΔΟΣ, ό α΄ χορός, Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός,...**ό β΄χορός...ψάλλοντάς σοι** Ἀλληλούϊα.

ό α΄ χορός, Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως ...

ό β΄χορόςΤοῦ Ναοῦ, ό α΄ χορός Κοντάκιον Ἥχος πλ. δ΄

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Τρισάγιον.Ἀπόστολος Προκείμενον Ἥχος πλ. β΄

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται. **Στίχ.** Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεὸς μου. Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοὺς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη,

οὕτω καὶ ὁ Θεός τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας, ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος, ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

...Κοινωνικόν, ό β΄ χορός

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε, καὶ τὸ μνημόσουνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ἀλληλούϊα.

...(στο πρό της Πεντηκοστης Σάββατο ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς,**τὸ τροπάριον** «Ὁ βάθει σοφίας» **ἡ Ἥχος β΄.** Μνήσθητι εὖσπλαχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ Ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.)

...ἡχος β΄...Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (**Τρίς**).

καὶ ψάλλονται τά παρόντα Τροπάρια Ἥχος δ΄, ό α΄ χορός, Μετὰ πνευμάτων δικαίων, τετελειωμένων, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, Σῶτερ ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτάς, εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ σοὶ φιλόανθρωπε.

ό β΄ χορός, Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

ό α΄ χορός , Δόξα Πατρὶ...Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ καταβὰς εἰς Ἀθην καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου Σῶτερ ἀνάπαυσον.

ό β΄ χορός, Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον Ἡ** μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

τελεῖται δὲ τό μνημόσουνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς: ό Διάκονος: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, ...

Θεία Λειτουργία (ο Χορός).* Ι. Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς... Ἀμήν./ Κύριε ἐλέησον (¹²ἡ¹³). /Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε./Ἀμήν. **στίχος α΄.** ...Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς (**3**)./Κύριε, ἐλέησον (²). /Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοι, Κύριε./ Ἀμήν. **Στίχ. α΄.** ...Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (ἢ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ἡ...), ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα (**3**). Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **Ὁ Μονογενῆς Υἱὸς** καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ᾧν τῆς Ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς./ Κύριε ἐλέησον (²). / Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. **Στίχ. α΄.** ...**Ἀπολυτίκιον/(ἐὰν εἶναι ἕνας ἱερεύς:)** **ό α΄χορός:** Δεῦτε προσκυνήσωμεν **...ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ. Ἥχος δ΄, Ταχύ**

προκατάλαβε, Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραينوμένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἰλασμὸν ἀιμακάριστε.**ΗΧΟΣ Γ΄. ΘΕΙΑΣ ΠΙΣΤΕΩΣ.** Γόνος γέγονας Γάνου καὶ Χώρας, μέγα καύχημα νήσου Καλύμνου, παμμακάριστε Σάββα, πατὴρ ἡμῶν· καὶ γὰρ ὁδὸν διελθὼν τῆς ἀσκήσεως, τοῦ ἀκροτάτου τέλους ἐπέτυχες. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. **KONTAKION/** Κύριε ἐλέησον./Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**(τρίς).** Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς./*(νε)* Δύναμις. (**αργά**)Ἅγιος ὁ Θεὸς - Ἅγιος ἰσχυρός - Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **/ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ/**Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα./Καὶ τῷ πνεύματί σου./Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. **/ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ/** Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. [Κύριε ἐλέησον (**γ΄**) (⁸) (**τὴν τελευταίαν ἄπαξ**) / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον.(⁷) / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον.(²)/ Ἀμήν./Κύριε ἐλέησον (²).] Ἀμήν. Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, - ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι. / Ἀμήν. Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεις. Ἀλληλουῖα (**γ΄**). **/** Κύριε ἐλέησον.(⁵) **/** Παράσχου Κύριε(⁶)./Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς./Σοὶ, Κύριε./Ἀμήν./Καὶ τῷ πνεύματί σου./Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον (**στὰ συλλείτουργα:** Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγὴ μου καὶ ῥύστης μου). **/** Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίῳ Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν./ Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως./Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου./Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον. **/ Ἄξιον καὶ δίκαιον./** Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ (ὁ) ἐν τοῖς ὑψίστοις. / Ἀμήν. / Ἀμήν./Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν./ **Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀιμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξατέραν ἀσυγκρίτως**

τῶν Σεραφείμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. / Κύριε ἐλέησον./Καὶ πάντων καὶ πασῶν. / Ἀμήν. / Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος σου./[*Κύριε ἐλέησον (⁴). Παράσχου Κύριε (⁵) ἢ Κύριε ἐλέησον(³)/*Σοί, Κύριε./Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰсенέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. /Ἀμήν. / Καὶ τῷ πνεύματί σου./Σοί, Κύριε./Ἀμήν./ Εἰς Ἄγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικόν: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλουῖα. **(ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ)**/ Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον ὕψι Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστὴς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου./ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῇ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν. / Ἀμήν./ Κύριε ἐλέησον **(²).**/Σοί, Κύριε./Ἀμήν./Κύριε ἐλέησον./Ἀμήν. Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.(τρίς). / **(Μετά πνευμάτων δικαίων..)** / Κύριε ἐλέησον. / Ἀμήν. / Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον **(γ´),** Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον. /Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς, Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη./Ἀμήν.

*ὁ,τι ειναι υπογραμμισμένο αλλάζει ενδεχομένως από Λειτουργία σε Λειτουργία. χρειάζεται ακόμη μία σελίδα κάθε φορά - που θα έχει τον Απόστολο, τα τροπάρια, το Κοντάκιο κλπ.- και η οποία πρέπει να εκτυπώνεται μαζί με αυτήν την σελίδα, βλέπε εδώ: <https://www.youtube.com/user/KERMENI> (βλέπε στις πληροφορίες), και εδώ: <https://apologhika.blogspot.com/2023/10/4.html> , έχοντας την παρούσα φωτοτυπία ὅλοι γίνονται πρακτικοί ψάλτες!!

ΤΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ ΚΑΙ Η ΩΦΕΛΕΙΑ ΤΟΥΣ

Μία αρχαία και σταθερή παράδοσις της Εκκλησίας μας είναι η δέησις για τους νεκρούς. Η διήγησις του Ιερού Ευαγγελίου για την Θεία και φρικτή Μεταμόρφωση του Κυρίου παρουσιάζοντάς μας τον Μωυσή και τον Ηλία, καθώς και η παραβολή του Λαζάρου και του πλουσίου, μας δείχνουν καθαρά ότι οι νεκροί διαθέτουν τέλεια συνείδηση.

Η ζωή περνώντας από τον θάνατο συνεχίζεται. Αυτοί που φεύγουν διατηρούν την πνευματική τους επικοινωνία με τα μέλη της Εκκλησίας, που βρίσκονται στη διά μέσου της κοινής αγάπης στο Χριστό. Αυτή η αγάπη συνδέει σε ένα σύνολο τούς πιστούς. Τούς συνδέει διότι η Εκκλησία είναι μία και έχει κεφαλή της τον Χριστό. Σώμα της Εκκλησίας είμαστε εμείς που πιστεύουμε και ξεχωριστά κάθε ένα μέλος του σώματος αυτού.

Ο Θάνατος μόνον αισθητά αλλάζει τις σχέσεις μεταξύ εκείνων

πού πέθαναν και ζουν. «Εἴτε ζούμε, εἴτε πεθαίνουμε, ἀνήκουμε στον Κύριο» **(Ρωμ. 14,7-8).** Ἡ Εκκλησία διαιρείται σε Θριαμβεύουσα και Στρατευομένη.

Στην Θριαμβεύουσα ανήκουν εκείνοι που τελείωσαν νικηφόρα τον αγώνα τους στην επίγεια ζωή και αναμένουν τον στέφανο τῆς δικαιοσύνης «εν εκείνη τη ημέρα».

Στην Στρατευομένη ανήκουν εκείνοι που ακόμη αγωνίζονται εναντίον της αμαρτίας για να φθάσουν στην τελείωση. Τα μέλη της Θριαμβεύουσας και της Στρατευομένης Εκκλησίας έχουν μία ἀρρηκτη σχέση μεταξύ τους.

Όσοι βρίσκονται στον ουρανό δεν αδιαφορούν για εκείνους που βρίσκονται ακόμη στην παρούσα ζωή. «Ο επίγειος Θάνατος, ο χωρισμός της ψυχῆς ἀπὸ το σῶμα, δεν καταστρέφει την σχέση του πιστού με την Εκκλησία. Δεν τον ξεχωρίζει ἀπὸ τα ἄλλα εν Χριστῷ συμμέλη του».

Ἄλλωστε η αγάπη είναι αιωνία, ὅπως και οι ψυχές. Ἀπὸ τις πολλές μαρτυρίες που υπάρχουν στην Αγία Γραφή και στην Εκκλησιαστική μας ἱστορία και Παράδοση, πληροφορούμαστε ὅτι υπάρχει αμοιβαία πνευματική επικοινωνία και συμπράξεις με την αγάπη και την προσευχή υπέρ ἀλλήλων μεταξύ των μελῶν της ουράνιας και επίγειας Εκκλησίας, διότι ὅλοι μαζί αποτελούμε «μία κοινωνία αγίων». Ὅσοι ἐξέδυσαν και ὅσοι ζούμε στον Κόσμο αυτό, βρισκόμαστε σε μυστική και υπερφυσική κοινωνία ζωῆς, προσευχῆς και αδελφικῆς αγάπης μεταξύ μας. Με τον δεσμό αυτό οι μεν βοηθοῦν τούς δε. Ἐτσι ὁρίσε η αγάπη τοῦ Θεοῦ, θέλοντας ο ἕνας να σωθεῖ με την βοήθεια του ἄλλου.

Πάνω στη σχέση αυτή βασίζονται τα μνημόσυνα τῆς Εκκλησίας μας, η οποία ἀνέκαθεν τα επιτελοῦσε και προσευχόταν για τους κεκοιμημένους.

ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ ΑΠ’Ο ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦ’Η, Ἀπὸ την Παλαιά Διαθήκη

Την πρώτη αναφορά την έχουμε στο βιβλίο τοῦ Νεεμία, ὅπου οι Ἰσραηλίτες παρακάλεσαν τον Θεό να συγχωρέση τις αμαρτίες των προκεκοιμημένων Πατέρων τους. «Την εικοστή τέταρτη μέρα του ιδίου μήνα, ἄρχισαν οι Ἰσραηλίτες νηστεία. Φορούσαν πένθιμα ρούχα και ἐρίχναν χώμα στο κεφάλι τους. Αυτοί είχαν χωρισθεῖ ἀπὸ ὅλους τούς μη Ἰουδαίους που υπῆρχαν στην περιοχή

τους και είχαν συγκεντρωθεῖ γιά νά εξομολογηθοῦν τις αμαρτίες τις δικές τους και των προγόνων τους. Ἐπί τρεις ὥρες στέκονταν ὀρθιοι και ἀκούγαν την ἀνάγνωση ἀπὸ το βιβλίο τοῦ νόμου του Κυρίου του Θεοῦ τους, για να του ζητήσουν συγχώρεση» **(Νεεμίας 9,1-5).**

Στο βιβλίο Β΄ Μακκαβαίων **12,36-45** αναφέρεται το εξῆς περιστατικό: Σε μια μάχη του Ιούδα με το Γοργία φάνηκε νικητῆς ο Ιούδας, πλην ὅμως εἶχε και νεκρούς. Μετά την μάχη, «την ἐπόμενη μέρα ἦρθαν ἐπειγόντως οι ἄνδρες του Ιούδα να μεταφέρουν τα πτώματα των σκοτωμένων και να τα θάψουν μαζί μέ τούς συγγενεις τους στους ταφους των προγόνων τους. Κάτω ὅμως ἀπὸ τα ρούχα τοῦ κάθε νεκροῦ βρέθηκαν μικρά εἰδώλια των Θεῶν της Ἰάμνειας, πράγμα που ἀπαγορεύεται αυστηρά ἀπὸ τον Ἰουδαϊκό νόμο. Ἐτσι ἐγίνε σε ὅλους φανερό ὅτι αυτοί σκοτώθηκαν ἐξ αἰτίας αὐτῶν των ἀντικειμένων... Ο γενναῖος Ιούδας κάλεσε τον λαό να μην αμαρτήσουν πλέον... κατόπιν συγκέντρωσε συνεισφορές ἀπὸ κάθε ἄνδρα και ἐστείλε στα Ἱεροσόλυμα δύο χιλιάδες δραχμές ἀσήμι, για να χρηματοδοτήσει μία θυσία για την ἐξιλέωση της αμαρτίας αὐτῆς. Αυτή τη θεάρεστη πράξη την ἔκανε ἐπειδὴ πίστευε ὅτι υπάρχει ἀνάστασις νεκρῶν. Διότι αν δέν πίστευε ὅτι πρόκειται να ἀναστηθοῦν και αυτοί, θα ἦταν περιττό και ἀνόητο να προσεύχεται γι’ αὐτούς. Ἐτσι ἔκαναν την θυσία για την ἐξιλέωση των νεκρῶν, ὥστε οι τελευταῖοι να ἀπαλλαγούν ἀπὸ την αμαρτία που εἶχαν διαπράξει».

Ἀπὸ την Καινή Διαθήκη. Στην Καινή Διαθήκη ἀναφέρει ο Ἀπόστολος Παῦλος για τον Ονήσιμο, που εἶναι ἤδη νεκρός, στην Β΄ προς Τιμόθεον ἐπιστολή: «Εἴθε ο Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός να δώση να βρῇ ἔλεος ἀπὸ τον Κύριο και Πατέρα την ημέρα ἐκείνη της Δευτέρας Παρουσίας» **(Β΄ Τιμ. 1,18).**

Υπάρχουν λοιπόν σαφή χωρία τῆς Ἀγίας Γραφῆς που ἀναφέρονται στην προσευχή υπέρ των κεκοιμημένων.Γι’ αυτό και τα μνημόσυνα συναντώνται ἀπὸ τούς πρώτους αἰῶνες στη ζωή τῆς Εκκλησίας μας. Και τούτο, διότι, ὅπως γράφει ο Ἀπόστολος Παῦλος, ζωντανοί και νεκροί είμαστε «σῶμα Χριστοῦ και μέλη εκ μέρους» **(Α΄ Κορ. 12,27).** Αυτά ἀπὸ το χώρο της αγ. Γραφῆς.

ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ, ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ ΣΥΝΟΔΙΑ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ,ΝΕΑ ΣΚΗΤΗ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΣ

